

תת"ע 2830/01/16 - מדינת ישראל נגד אילון, חברת עורכי דין

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

תת"ע 2830-01-16 מדינת ישראל נ' אילון אורון-חברת עורכי דין
בפני כבוד השופטת שרית קריספין-אברהם

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

אילון אורון-חברת עורכי דין

הנאשמת ע"י ב"כ עו"ד אורון

הכרעת דין

כנגד הנאשמת נערכה, ביום 21.4.16, הודעת שלום קנס בגין עבירה של נהיגה במהירות מופרזת (מצלמה) (להלן - הדו"ח), עבירה על תקנה 54(א) לתקנות התעבורה.

הנאשמת ביקשה להישפט בגין הדו"ח שבנדון וביום 21.2.16, הוגש כנגדה כתב האישום.

ביום 10.4.16, הגישה הנאשמת בקשה להורות על ביטול כתב האישום מהטעם של "הגנה מן הצדק", על פי סעיף 149(10) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב - 1982.

ביום 25.5.16 ולאחר שהמאשימה נתנה תגובתה לבקשה, נתתי החלטתי, בה דחיתי את בקשת ההגנה.

אקדים ואומר, כי אין בכוונתי להתייחס בהכרעת הדין לכל טענה שהועלתה כבר בבקשה האמורה ונדונה בהחלטתי.

בהמשך, כפרה הנאשמת, באמצעות בא כוחה, באישום המיוחס לה וביום 28.9.16, התקיים דיון ההוכחות בתיק שבנדון.

עובר לדיון, ביקשה הנאשמת לזמן לעדות את ראש אגף התנועה במשטרה וביום 2.8.16 ולאחר שניתנה תגובת המאשימה לבקשה, דחיתי את בקשת ההגנה, שכן היה בה משום מחזור של טענות שהועלו בבקשה לביטול כתב האישום ונדונו בהחלטתי הקודמת.

במועד ההוכחות, הגישה המאשימה את ראיותיה, כמפורט בפרוטוקול הדיון, הסגור התנגד להגשת מסמכים ללא חקירה נגדית של עורכי המסמכים, אך בהחלטתי מאותו יום, נדחתה ההתנגדות, כמפורט בפרוטוקול.

הנאשמת ויתרה על זכותה להציג ראיות או להשמיע עדויות במהלך פרשת ההגנה.

לסנגור ניתנה, לבקשתו, דחיה על מנת להגיש סיכומיו בכתב.

דין והכרעה

סעיף 27א(א) לפקודת התעבורה, נוסח חדש, תשכ"א - 1961, קובע: "צילום שנעשה בדרך שנקבעה בתקנות, במצלמה המופעלת באופן אוטומטי או בידי שוטר, יהיה ראיה קבילה בכל הליך משפטי לגבי -

(1) מספר הרישום של הרכב המצולם המופיע בלוחית הזיהוי של הרכב שבצילום,

(2) מקום הימצא הרכב בעת הצילום,

(3) הימצאו של הרכב במקום האמור בפסקה (2) או נסיעתו שם בניגוד לאות "עמוד" או באופן אחר בניגוד להוראות פקודה זו או תקנות שהותקנו לפיה,

(4) זמן הימצא הרכב המצולם במקום האמור בפסקה (2) כפי שצוין בצילום או על גביו, אם צוין, הכל כפי שייקבע בתקנות,

(5) מהירות נסיעתו של הרכב,

.....

סעיף 27ב(א) לפקודת התעבורה לעיל, קובע: "נעשתה עבירת תעבורה ברכב, רואים את בעל הרכב כאילו הוא נהג ברכב באותה שעה...זולת אם הוכיח מי נהג ברכב....או אם הוכיח למי מסר את החזקה ברכב או הוכח כי הרכב נלקח ממנו בלי ידיעתו ובלי הסכמתו".

מכאן אנו למדים, כי מקום בו הגישה המאשימה עותק מתמונה, העומדת בדרישות סעיף 27א(א) לעיל ובה מצולם רכב בעל מספר רישוי, השייך, על פי מאגרי המידע של רשות הרישוי, לנאשמת, בעת שהוא עובר עבירה של נהיגה במהירות מופרזת, הרי שהמאשימה יצאה ידי חובתה בהוכחת העבירה המיוחסת לנאשמת, קל וחומר, מקום בו נתמכה התמונה בראיות המאששות תקינות המצלמה.

באמצעות ת/1, הוכיחה המאשימה את בעלותה של הנאשמת ברכב שבנדון.

באמצעות ת/6 - ת/7, הוכיחה המאשימה את העובדה כי הרכב שבנדון צולם, כשנהגו עובר עבירה של נהיגה במהירות מופרזת.

באמצעות ת/2 עד ת/5 ו- ת/8, הוכיחה המאשימה את תקינות המצלמה הרלוונטית ומהירות הנסיעה המותרת במקום.

ראיות המאשימה לא נסתרו, שכן, כאמור לעיל, לא נוהלה פרשת הגנה.

בסיכומיו, שב והעלה הסנגור טענות שנדחו בעקבות בקשות קודמות, כמפורט לעיל.

לאור כל האמור לעיל, משהוכיחה הנאשמת את בעלות הנאשמת ברכב, את המהירות המותרת במקום העבירה, את המהירות בה צולם רכב הנאשמת ואת תקינות המצלמה שבנדון וההגנה לא סתרה ולמעשה, גם לא ניסתה לסתור, את האמור לעיל, אני קובעת כי הנאשמת עברה עבירה כמיוחס לה בכתב האישום שבנדון.

זכות ערעור כחוק.

ניתנה היום, י"ט חשוון תשע"ז, 20 נובמבר 2016, במעמד הצדדים